

Loven abstract; men det vil være umuligt, at sige noget Bestemt derom, naar de enkelte fremtidige Tilfælde komme ind under Betragtning. Det er meget ofte, at man her i Thinget udtaler en vis Mening om en Lovs Forstaaelse; det er ogsaa meget ofte, at Ministerierne igjennem Circulaire udtale en Mening om en Lovs Forstaaelse, som om der ingen Tvivl kunde være om disse Meningers Rigtighed; men jeg kan paavise mange Tilfælde, og den høitærede Justitsminister veed meget vel, at det er saa, at Domstolene ingenlunde erkjende sig bundne, hverken ved den Fortolkning, der gives her i Salen, eller ved den Fortolkning, Ministrene give i Circulærer, uagtet disse have været meget tydelige. Men jeg troer ikke, at dette Lovforslag, som her foreligger, i Klarhed overgaaer andre Love, hvorpaa det, jeg har sagt, kan finde sin Anvendelse, en Anvendelse, som jeg vil være istand til at documentere; og som jeg ikke troer, at den ærede Justitsminister vil være istand til at benægte, har fundet Sted meget ofte. Dersom jeg var vis paa, at Lovudkastet utvivlsomt havde den Forstaaelse, som den ærede Minister lægger deri, skulde jeg tage mit Forslag til § 6 tilbage; men jeg har ikke den Overbeviisning, at den ærede Ministers Mening nødvendigviis med logisk Analyse kommer ud af Lovforslaget, og derfor kan jeg ikke tage det tilbage. Det staaer naturligviis Thinget frit for at forkaeste det med nok saa stor Majoritet; det kan jeg ikke forhindre. Men jeg troer, at det, for at forebygge fremtidige Ulemper og fremtidige unødvendige Erstatningsansvar og Ubehageligheder for private Folk, vil være nødvendigt at give et saadant Tillæg til Loven, og derfor maa jeg fremdeles holde fast derved.

J. Pedersen (Præstø Amts 4de Valgfreds): Da jeg ikke kan gaae ind paa disse to foreslaaede nye Paragrapher, skal jeg tillade mig at fremsætte især mine Paastande, hvorfor jeg ikke kan gaae ind paa § 6. Den ærede Forslagsstiller har den Formening, at Staten bør saavidt muligt selv påtage sig Ansvar for saadanne Bestadigelser, saa at Private ikke skulle have Ulempe af Telegraphindretningen, som er gavnlig for Staten. Men dette kan kun i meget saa Tilfælde gøres gjældende.

Saa vel Communer som private Folk maae ofte skylde det Offentlige en vis Forsigtighed i mange Retninger for ikke at komme i Conflict med dets Foranstaltninger, og dette ville de blive frie for, hvis Paragraphen gaaer igjennem; thi da skal Staten være forpligtet til, naar den ikke vil eller kan lade Arbejdet udføre for Andre ved sine ansatte Tilsynsmænd, da at taale endog den skødesløseste Fremgangsmaade af Arbejdere i Nærheden af Traaden, som af Communer eller Private ere anbefoede dette.

Alberti: Det er muligt, at mit Forslag til en ny § 6 har sine Usuldkommenheder; men at det ikke har den Usuldkommenhed, som den ærede sidste Taler vilde lægge ind i det, anseer jeg dog for utvivlsomt; thi, dersom han vil læse mit Forslag igjennem, saa vil han see, at der staaer, at den, der anmelder saadanne Arbejder paa Telegraphvæsenet, fritages kun for de ham utilregnelige Bestadigelser, for de Bestadigelser, hvorover han ikke kan være Herre, men der er ikke i min Paragraph givet Nogensomhelst nogen Fritagelse tilgeoverfor det Offentlige fra, hvad der er foreskrevet i Lovudkastets tre første Paragrapher.

J. A. Hansen: Efter Alt, hvad der er anført af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgfreds (Alberti), forekommer det mig ikke at være forsvarligt, ikke at vedtage den Paragraph, hvorom der her er Tale, af det Hensyn, at Loven derved kunde forsinkes en fjorten Dages Tid. De, der holde denne Bestemmelse for ønskelig — og imellem dem er jeg — troer jeg ikke bør af et saa ringe Hensyn som det om 14 Dage med Hensyn til Lovens Udcome lade sig afholde fra at stemme for den. Min Erfaring har ved mange Leiligheder tilstrækkelig lært mig, at en saadan Fortolkning af udgivne Love af den vedkommende Minister eller tidligere af vedkommende Collegium ingenlunde er Noget, som Domstolene finde sig bundne ved, naar det kommer til Lovens Anvendelse. Der er mangfoldige Tilfælde, hvor man kan paapege Udtalelser af Regjeringen gjennem Motiver, der meddeelttes til den vedkommende Lov, og hvor Domstolene have raisonneret aldeles modsat om de samme Love, og jeg holder mig overbevist om, at den